

gymnasiet, har faget latin, der alene findes inden for den sproglige linje, tre forskellige niveauer afhængigt af, hvilke grene der er tale om. Grendeling foretages først fra begyndelsen af 2. gymnasieklasse, og reglerne om undervisningens indhold og omfang gælder således – inden for den valgte linje – for alle elever i 1. gymnasieklasse, uanset fra hvilken gren den enkelte elev til sin tid aflægger eksamen. På studenterkursus, der er toårige, gives undervisningen på grene i hele forløbet.

Det højeste niveau findes på den klassisk-sproglige gren, hvor det ugentlige timetal i 1.–3. gymnasieklasse er henholdsvis 4, 5 og 5. På studenterkursus er det ugentlige timetal i I. og II. kursusklasse henholdsvis 6 og 7. Ved eksamen afholdes der to skriftlige prøver, for hvilke der gives én karakter, og en mundtlig prøve med én karakter.

Mellemniveauet findes på den nysproglige gren og på den musiksproglige gren med et ugentligt timetal på 4 i såvel I. som 2. gymnasieklasse, hvor undervisningen i faget slutter. På studenterkursus er det ugentlige timetal i I. og II. kursusklasse på den nysproglige gren henholdsvis 5 og 3, medens den musiksproglige gren ikke findes inden for studenterkursus. Ved eksamen afholdes der en mundtlig prøve, for hvilken der gives én karakter.

Det laveste niveau har studenter fra den sproglige linjes samfundsfaglige gren, hvor der ikke undervises i latin i 2. og 3. gymnasieklasse. Det ugentlige timetal i 1. gymnasieklasse er 4, og der afholdes inden for gymnasiet ikke eksamen i faget. På studenterkursus er det ugentlige timetal 2 såvel i I. som II. kursusklasse, og der afholdes en mundtlig prøve, for hvilken der gives én karakter.

Ved de videregående uddannelser ved universiteterne og universitetscentrene er bl. a. studentereksamen generelt adgangsgivende, uanset linje eller gren. Ved visse andre videregående uddannelser stilles der krav om bestemte linjer eller grene. Under hensyn til på hvilken linje eller gren studentereksamen er aflagt, stilles der i fornødent omfang krav om, at en studerende inden en vis tid efter optagelsen eller inden et vist trin af uddannelsen består en eller flere prøver efter gymnasiale suppleringskurser eller andre tillægsprøver.

Inden for det humanistiske hovedområde stilles der således ved en række af uddannelserne krav om forkundskaber i latin på forskellige niveauer, således at studerende, der ikke gennem deres studentereksamen eller på anden måde har opnået de nødvendige forkundskaber heri, efter optagelsen må aflægge supplerende prøver. Det kan i denne forbindelse eksempelvis oplyses, at der ved Køben-

havns Universitet kræves latin I – »den lille latinprøve« – ved tysk og kristendomskundskab; latin II – det laveste niveau inden for gymnasiet, altså den sproglige linjes samfundsfaglige gren – kræves bl. a. ved italiensk, fransk som hovedfag, samt spansk og portugisisk som bifag samt ved historie, religionshistorie og klassisk arkæologi; latin III – mellemniveauet inden for gymnasiet, altså den nysproglige og den musiksproglige gren – kræves ved klassisk filologi med latin som hovedfag og nordisk filologi samt ved spansk og portugisisk som hovedfag.

Ved det teologiske studium stilles der krav om latin II.

Ved ingen af de videregående uddannelser stilles der krav om forkundskaber i latin svarende til niveauet ved klassisk-sproglig studentereksamen.

Krav om forkundskaber i latin svarende til »den lille latinprøve« findes endvidere ved den lægevidenskabelige kandidatuddannelse, tandlægeuddannelsen, farmaceutuddannelsen og veterinæruddannelsen, og studerende, der ikke ved optagelse til studiet har sådanne forkundskaber, skal inden en vis tid efter optagelsen aflægge prøve i latin.

Det er universiteterne og universitetscentrene selv, der skønner, om den studerende gennem den adgangsgivende eksamen har erhvervet de nødvendige forkundskaber til det studium, som den studerende søger optagelse på, og i benægtende fald fastsætter krav om supplerende prøve(r). Fra ministeriets side mener man imidlertid ikke, at det forhold, at undervisningen i latin i gymnasiet for fremtiden må tage sit udgangspunkt i, at eleverne ikke har forkundskaber i faget, i væsentligt omfang vil bevirke, at der fra universiteternes side vil blive stillet krav om yderligere supplerende prøver i latin som følge af, at studenter fra den sproglige linjes forskellige grene i fremtiden ikke helt kan forventes at komme op på det hidtidige niveau.

De konsekvenser, som bortfaldet af latin som optagelsesbetingelse til gymnasiet vil få for undervisningen i de moderne sprog i gymnasiet, mener man vil kunne formindskes ved en tværfaglig indsats mellem latin og de moderne sprog fra begyndelsen af 1. gymnasieklasse.

De nuværende regler om latinundervisningens indhold og omfang i gymnasiet samt om fordringerne m. v. ved prøverne må tages op til revision som følge af, at der ikke længere kan stilles krav om latin som betingelse for optagelse i 1. gymnasieklasse på den sproglige linje. I denne forbindelse vil det blive overvejet at indføre prøve i latin